

**R. P. Thomae Młodzianowski, Polonie, Societatis Jesu,
Prælectionum Theologicarum Tomus ...**

De Metaphysica, Logica, Octo Libris Physicorum, Generatione, Corruptione
Et Anima

Młodzianowski, Tomasz
Moguntiae Et Dantisci, 1682

Punctum Difficultatis 3. An possit esse corpus sine ullo Ubi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95667](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95667)

tio, dicit aliquid in recto, dicit enim ipsam entitatem rei, ita & in presenti dicitur indistantiam, secundum id, quod dicit in recto, non esse separabilem à locato &c. Denique dici potest indistantiam non esse separabilem in circumstantia entitatis locati, negationeque corporis interceptibilis, inter locatum & locum, in quibus tantum circumstantiis, identificatur indistantia.

INSTAT primò Arriaga, Præsentia localis, per nos, est carentia distantie. Ergo distantia, est aliquid positivum, distantia autem, est Ubicatio. Deinde, quid majus habet distantia, ut sit quid positivum quàm approximatio.

RESPONDETUR ex dictis suprà, præsentiam localem diverso respectu esse quid positivum, in quantum scilicet importat locale, negativum autem, in quantum negat corpus interceptibile inter se & locum. Distantia etiam diverso respectu, est quid positivum, in quantum dicit corpus interceptum, vel interceptibile, & diverso respectu, est quid negativum, in quantum dicit, hic, negationem locati.

INSTAT secundò. Angeli sunt præsentis corporibus & Cælo, non per negationem corporis intercepti, quia in eodem loco, in quo sunt Angeli, potest esse corpus. Ergo præsentia non est ista negatio Corporis intercepti.

RESPONDETUR. Nos hic loqui de loco Materiali. Præsentia verò ut sic posset describi; Quod sit entitas, prout dicit negationem spatii intercepti, vel interceptibilis, inter Angelum enim, & inter hoc spatium ubi est, secundum quod in illo est, nec intercipitur, nec intercipi potest, ullum spatium, ly spatium, accipiendo prout est, quid commune ad locum, vacuum &c. Deinde dici potest, distinguendas esse has duas propositiones; possunt esse in eodem loco, in quo sunt Angeli, corpora, & hæc propositio est vera, Spiritus enim ob defectum quantitatis, habet vim penetrandi corpus, & alia est hæc propositio; inter Angelum in Oriente positum, & Angelum in Occidente positum, non potest intercipi corpus, & hæc propositio est falsa, verumque est oppositum, hoc est posse intercipi Corpus, ad quod solum, respicit nostra sententia.

INSTAT tertio. Per hoc, quod sum hic, nihil positivum ampliùs habeo, quàm si non essem, neque si essem alibi, & non hic, carerem aliquo positivo, Ergo non potest esse in posteriori naturæ aliqua negatio, quæ non fuerit in priori naturæ.

RESPONDETUR. Quamvis nihil positivum superadditum ego habeo, quod hic sum, locus tamen ipse, habet aliquid positivum superadditum, quod non haberet nisi essem hic, nempe meam entitatem, quam negatio distantie, in recto dicit, & sicut sufficit per multos Modalistas ponere aliquid positivum in sola materia, ad hoc ut fiat compositum, censeturque non solum Materia sed & forma uniri, ita sufficit ad esse Ubi, ut

ipsi loco superaddatur aliquid positivum, quod antea non continebat, nempe entitatem locati.

INSTAT quartò idem. Ex dictis sequi circumvitiolum, dicitur enim rem esse hic, est nulum alium esse hic, & rursus alium esse hic, est me non esse hic.

RESPONDETUR. Me esse hic, non explicatur per hoc, quia nullus alius est hic, quia duo entia v.g. Angeli possunt esse in eodem loco, & tamè unum non dicit, quod nullus alius est hic: Me ergo esse hic, est mea entitas, dicens negationem distantie ab hoc spatio. Consequenter vides, quod in priori antequam expellantur alia corpora ab hoc loco in quo sum, prius est natura me esse hic, quia positio mea entitatis est causa expulsiōis aliorum corporum, sicut ingressus ventis, est causa apertionis fenestrarum.

INSTAT quintò, in hac sententia non potest intelligi, quomodo aliqua causa efficiens possit me hic ponere, nec enim producit me, nec locum, negatio autem in se produci non potest, quæ tamen per nos formalizat Ubi.

RESPONDETUR, eò modo quo producitur Pater, durans, dextrum &c. eo modo producitur ab efficiente esse hic; quia scilicet ponitur entitas, in his circumstantiis, in quibus postea hæc formalitas resultat.

Punctum Difficultatis 3.

An possit esse corpus sine ullo, Vbi.

RESOLVENDA est difficultas, tam in principiis modalium, quàm in principiis nostris.

DICENDUM est primò. Posito, quod Vbi, sit Modalitas, possibile est, ut maneat locale sine ullo ubi Modalis, Ita Vasq: & Ovied: contra Suar: & Arriaga.

PROBATUR primò. Quia hoc, non implicat contradictionem.

PROBATUR secundò. Entitas locale, non est entitas Ubi modalis, concursus item conservativus, quem DEUS exhibet ipsi locali, non est idem cum concursu conservativo, quem exhibet DEUS ipsi Ubi modalis; nam conservatio, multiplicatur ad multiplicationem entis, Ergo saltè ab una parte, poterunt esse sine se, ad permanentiam.

PROBATUR tertio. Ex essentia modorū, hoc sequitur, ut possit esse modificatum sine modo, licet modus non possit esse sine modificato, ex quo jam sic urgetur, Non solum modus ut sic, sed & omnes modi in particulari accepti, servant essentiam modorum, Ergo si ex vi essentiae modorum, possunt esse modificata sine modo, poterunt etiam esse sine modis, his in particulari.

RESPONDEBIS. Sine quocunq; calamo distributivè accepto, potest esse scriptio, non tamen sine

sine omni calamo. Ergo etiam quamvis locale possit esse sine quocunque Ubi, distributive accepto, non sequetur, quod possit esse sine omni Ubi.

CONTRA, quia non nisi ex suppositione, quod sit scribendum, est necessarius calamus, sed independentem à suppositione scriptionis, nullus est necessarius. Ergo etiam non nisi ex suppositione quod debeat esse locale, in loco, erit necessarium Ubi, sed independentem à suppositione locationis, non erit necessarium; possibile autem est, ut sit locale, sine ulla suppositione locationis.

OBJICI primò Suar: Angelus eo casu vel esset distans à mundo vel indistans: Si esset distans, Ergo haberet Ubicationem alibi; si indistans, Ergo haberet approximationem, quia approximatio, constituitur formaliter, per præsentiam.

RESPONDETUR, in principiis Modalium, dici posset, illum Angelum, non fore indistantem formaliter, fore tamen indistantem materialiter, & radicaliter. Seu, ut alii loquuntur, fore indistantem negativè, non positivè. Dici etiam posset, illum Angelum eo casu, neque fore indistantem, neque distantem, sed absolvere ab utroque, cum nec modum distantie, nec modum indistantie sit habiturus.

OBJICI secundò Arriag: Implicat quantitatem, non esse extensam, aut inextensam, hæc enim duo, privative opponuntur; Si esset extensa, Ergo haberet præsentiam, ex vi cuius, extenditur; Si inextensa, Ergo haberet partes penetratas, Ergo partes in eodem loco.

RESPONDETUR, hoc argumentum saltem universaliter non concludit, saltem enim Angelus, qui partes non habet, nec per illas extenditur, poterit ab omni Ubirate absolvi. Rursus saltem poterit res materialis, si spoliatur omni quantitate, quæ per nos distinguitur realiter à quanto, quidquid in oppositum voluerit Arriag. poterit inquam res materialis sine ullo Ubi existere.

Directè autem in principiis Modalistarum dici potest, illo casu, fore illas partes, in eodem vel diverso loco, negativè, non autem positivè. Deinde cum extensio non sit idem cum præsentia, sunt enim diversi prædicamenti, extensioque quantitatem in præsentia sequitur, quæ non est modus, poterit esse extensio sine præsentia, nam desitio entitatis, quæ est præsentia, non infert desitioem alijs entitatis, quæ est quantitativa extensio, consequenter erit illæ diversitas loci extensiva, non Ubicilis.

OBJICIUNTUR tertio Paritates aliquæ.

PRIMA Paritas. Non est possibilis linea, quæ neque sit curva, neque recta. Ergo neque possibilis creatura absolvens ab omni Ubicatione.

RESPONDETUR. Disparitatem esse, quia hoc ipso daretur individuum genericum à parte rei, nam linea quæ est genus, dividitur in curvam &

rectam, tanquam suas species, tale autem nullum absurdum sequeretur, si creatura absolvat ab omni Ubicatione. Deinde, si legitima daretur comparatio, deberet ita poni, ut lineæ Ubicatio, rectæ autem & curvæ, opponatur hic vel ibi, teneretque paritas, quod sicut, impossibile est, esse lineam, & tamen, nec curvam, nec rectam, ita impossibile sit Ubi, quod, neque sit hic, neque alibi. Ceterum sicut potest non esse linea, ita poterit & nullum esse Ubi. Deinde curvitas & rectitudo lineæ opponuntur contradictoriè, nihil enim formalissimè est curvitas, nisi negatio rectitudinis, & cum ex contradictoriis alterutrum competere debeat, si linea non est recta, & tamè est linea, curva erit; præsentia autem, & ipsa Ubi, opponuntur contrariè, hinc si careat locale uno Ubi, non est necesse ut habeat aliud Ubi.

SECUNDA Paritas est: Non est possibilis creatura, quæ sit, & durationem non habeat. Ergo & quæ non habeat præsentialitatem.

RESPONDETUR. Si duratio sit modus, Negandum est Antecedens; si autem non sit modus, disparitas est, quia non est alietas entis continuatè existentis à duratione, adeoque nec separabilitas, jam autem alietas est Entis localis, à modo Ubicatis.

TERTIA Paritas est. Non potest esse aliquid existens sine omni relatione, Ergo neque sine omni Ubicatione.

RESPONDETUR. Quia relatio, est quid identificatum, in circumstantia termini, Modus autem Ubicatis non identificatur.

QUARTA Paritas, Forma, non potest esse in subiecto sine unione, Ergo neque sine Ubicatione.

RESPONDETUR, ly in subiecto ut teneat antecedens, supponit pro conjuncto substantialiter; si autem esset sine unione conjunctum, esset sine conjunctione conjunctum, adeoque non conjunctum, non sequeretur autem esse ens aliquid præsens formaliter, & positivè, sine ubicatione.

QUINTA Paritas. Non potest esse creatura sine omni actione producta, Ergo neque sine omni Ubi.

RESPONDETUR. Cum creatio sit, indistincta à re creata, falsum est Antecedens, si procedat de actione distincta, si autem procedat etiam de actione indistincta, disparitas erit, quia hoc ipso illa creatura non esset acta, non enim quidquam est actum, sine actione, si non esset acta, hoc ipso non esset creatura, pro consequenti autem nullum absurdum.

Examinat multo paratu hanc & paritatem, & argumentum Oviedo. Implicat creatura quæ non sit præsens DEO, Ergo implicat creatura absolvens ab omni præsentialitate, sed in principiis Modalium dici potest, implicare creaturam, quæ non sit præsens DEO negativè, potest tamè non esse præsens DEO positivè.

Ut

Ut in principiis nostris resolvatur hæc difficultas.

PRÆMITTO primò. *Quod duplex possit haberi, esse, cujus interceptionem negat præsentia hic;* Primò potest haberi esse corporis, quod de facto datur interceptibilis, & hæc non esset universalis ratio salvandi aliquem esse hic, nam si inter aliquem & locum, intercepti potest, quodcunque creabile corpus, hoc ipso non sum hic. Secundò esse cujus interceptibilitatem negat indistantia, potest cogitari quodcunque spatium, quodcunque tandem corpus, quicunque tandem Spiritus, & per hoc rigorose salvatur indistantia, si enim vel Angelus, inter me, & locum, in quo sum mediè, intercepti potest, hoc ipso hic non sum, sed neque hic modus est, universalissimus, quod ut intelligatur.

PRÆMITTO secundò. *In triplici supposito cogitari posse esse aliquid, interceptibile, inter locum & spatium, in quo est locatum.* Primò spatium vel corpus actu existens, quod intercepti possit, & hoc per acciden, ut dixi, salvatur rationem ubi, sufficit enim ne sum hic quodcunque aliud corpus posse intercepti. Secundò potest cogitari interceptibile non quidem actu, possibiliter tamen existens, & sic rebus omnibus annihilatis, & solo relicto, Petro, inter DEUM & Petrum non posset intercepti aer, qui est possibilis. Tertiò cogitari potest, si DEUS & una tantum creatura esset possibilis, reliqua impossibilia, adhuc tamen temporis creatura, non distaret à DEO, & tamen per negationem alicujus intercepti, vel interceptibilis, indistantia illius salvari non posset, nullum enim jam esset interceptibile, sicut nec modò indistantia mea, per hoc salvari potest, quia inter me & DEUM non potest intercepti chymæra. Ut ergo salvetur, quo modo impossibilibus quibuscunque spatiis realibus, interceptibilibus, adhuc creatura non sit distans à DEO.

PRÆMITTO tertiò. *Quod quamvis ad clariùs explicandum dicamus, præsentiam Petri esse ipsiusmet entitatem Petri, prout dicit negationem spatii interceptibilis, & quod spatium istud, ejusque negatio, magis sit accommodata nostris phantasmatibus, & quæ appellari potest præsentia negativa, superest tamen aliud, idem explicandi modus, per præsentiam, quam supra appellavimus positivam, quæ est entitas Petri, importans se esse illicubi est, vel ut superius diximus, est ipsum esse locati, prout negat negationem sui esse hic, quod totum salvari potest, sine ulla Entitate Modali.*

DICENDUM est secundò. *Non esse possibile ut separetur à locato id, quod, ubi, dicit in Recto.*

RATIO. Quia idem separetur à seipso dicit enim in recto, ipsum locatum.

DICENDUM est tertiò. *Non esse possibilem Creaturam actualem, quæ absolvat ab eo, quod suo modo importat. Ubi in obliquo, ita ut absolvat ab omni præsentia.* Dixi Actualem, quia Anti-Christus nullam habet præsentiam, quia necesse, quod esse, primò impotat præsentia.

PROBATUR primò. Auctoritate S. Augustini ex Epistola 57. ad Dardanum, ubi censet ea quæ nusquam sunt, non esse.

PROBATUR secundò. Argumentis contra Conclusionem primam adlatis, quæ evincunt negativam præsentiam, non posse creaturam spoliari supposito, quod existat, quamvis positivam superadditam spoliatur, & quia apud nos nulla est præsentia superaddita hoc ipso, si existat non poterit illa omni absolute spoliari.

PROBATUR tertiò. Vel est possibile, ut creatura existens non existat immensitati Divinæ, hoc est, ut illic non sit immensitas Dei, ubi est creatura Dei, aut si vis ita dicere, in illo nullibi in quo est abusive creatura, vel non est possibile, ut creatura non coexistat immensitati Dei; Si non est possibile, ut non coexistat immensitati Dei, habet ergo suum Ubi, nam secundum illam phrasim, negativè Ubi explicantem, inter Deum, & illam Creaturam, nihil est, interceptibile; Si autem non est illic immensitas Dei, derogas eadem, & adhuc tamen sequitur, non absolvere tunc creaturam, ab omni Ubi, quia non absolvit ab illo, illic spatii, in quo, illic spatii est.

ADDO. Non est dubium quod possit esse corpus, sine ullo ubi extrinseco, quia posset poni in vacuo, in spatiis extra Cælos.

DIFFICULTAS II.

De divisione in locum definitivum & circumscriptivum.

PRÆMITTO primò. *Quid sit esse definitivè in loco, & quid circumscriptivè.* Definitivè esse in loco, est ita esse, ut locatum totum sit in toto, & totum in qualibet parte. Circumscriptivè autem esse in loco, est ita esse, ut pars locati, parti loci, ut totum locatum, toti loco respondeat. Primum illud Vbi, est proprium spiritualium. Secundum etiam corporeorum. Sed quomodo res spiritualis, dicetur esse tota in toto, & tota in qualibet parte, cum non habeat partes v. g. Angelus, immò quomodo erit tota in toto, quia comparando Vbi intrinsecum rei ad Vbicarum, videtur significari, quod totum adveniat toti, ut ita sit totum in toto. Sed cogitandum non est, quasi sit duplex præsentia definitiva, una, quæ singulis partibus, & alia quæ toti conveniat; sed per hoc solum significatur; quod quamvis in singulis partibus loci sit totum, non

† h h

tamen